

Malauradament, Reagan tenia raó

Amb l'expulsió de les files del Partit Comunista Cubà (PCC) del general Arnaldo Ochoa per la seua implicació en una xarxa de narcotraficants, el règim de Fidel Castro podria iniciar una neteja de càrrecs polítics i militars d'un abast imprevisible

Antoni Castel

L'escàndol provocat pel fet de desmuntar una xarxa d'alts oficials cubans dedicats al tràfic de droga es podria ben bé titular: «I Reagan tenia raó». Malauradament, el comportament d'uns generals àvids de riquesa ha confirmat el que el seu dia ningú es creia o es pensava que només era un episodi més del furor de Reagan contra la Cuba castrista. Les implicacions de l'Havana en el tràfic de cocaïna a través de Panamà i el càrtel de Medellín ja foren denunciades per l'anterior president nord-americà i James H. Michel, subsecretari d'Estat, que va explicar el 1984, davant la Cambra de Representants, com d'aquesta manera Cuba superava el boicot econòmic decretat pels Estats Units i obtenia equips tecnològics.

L'anomenada *cuban connection* ha implicat un ministre i alguns alts oficials, entre els quals està el general de divisió, *heroi de la república* i ex-cap del contingent cubà a Angola, Arnaldo Ochoa; una llista que pot augmentar els pròxims dies, quan es divulguin més detalls en el judici que se celebra contra aquest últim. La *cuban connection*, però, ha obert moltíssims interrogants, que difícilment s'aclariran en el judici contra Ochoa. El més important és si el mateix Fidel Castro no havia permès la creació d'aquesta xarxa, perquè Ochoa, en el judici, ha reiterat sospitosament que ell havia estat el cervell de les operacions de tràfic de droga.

Els anticastristes de Miami i molts especialistes asseguren que Castro i el seu germà Raúl, *número dos* en la jerarquia cubana, han aprofitat l'ocasió per a desfer-se dels elements més crítics pel que fa la forma en què es desenvolupà la guerra d'Angola. Ochoa havia estat un defensor de la retirada cubana davant les tesis de Castro, el qual, en nom de l'internacionalisme, parlava de continuar la guerra amb Sud-àfrica. Finalment, acceptà les pressions soviètiques i els suggeriments dels angolans i pactà una retirada en tres anys dels 50.000 soldats desplegats a Angola. Ochoa també podria formar part del sector militar i del Partit Comunista de Cuba (PCC) que el va ex-

L'escàndol de la droga afecta la credibilitat del règim de Castro arreu del món.

pulsar de manera fulminant el passat divendres, més procliu al fet que Castro flexibilitzi la política econòmica i adopti l'esperit de la *perestroika* de Mikhaïl Gorbtxov. Castro, com quedà demostrat durant la visita de Gorbtxov a l'illa el passat mes d'abril, no vol ni sentir parlar de *perestroika* perquè argumenta que ja fa temps que estan adoptant canvis en l'economia. A favor de la tesi que Castro coneixia les activitats d'Ochoa, està l'eficàcia dels G-2, els serveis de seguretat cubans, coneguts arreu del món perquè saben controlar fins els mínims moviments de la *nomenklatura* tropical.

L'escàndol ha sacsejat l'illa, però

també tots els moviments d'alliberament, especialment de Llatinoamèrica, que havien mitificat la voluntat de Castro d'eixir del subdesenvolupament i trencar els lligams amb el capitalisme. El comportament ètic i auster dels dirigents cubans, un dels punts que més simpaties havien despertat entre els intel·lectuals occidentals, s'ha erosionat. Ara serà encara més difícil convèncer els cubans de la necessitat de continuar amb el racionament quan un dels *herois de la república* es dedicava a enriquir-se amb un dels productes més pecaminosos i només usats, segons la propaganda, per la decadent societat occidental: la droga. □